

៨. ការគ្រប់គ្រងទឹក

បើស្រែមានលទ្ធភាពអាចបញ្ចេញបញ្ចូលទឹកបាន ត្រូវលែយ៉ាងណាឱ្យនៅក្នុងស្រែត្រូវមានទឹកតិចៗ ជៀសវាងទឹកដក់ច្រើន នោះជាការប្រសើរ ។

៩. ការដាក់ដី

ជាការល្អគួរប្រើដីធម្មជាតិឱ្យបានច្រើន ជាពិសេសជីកំប៉ុស្តប្រហែល ៣-៤ តោន ក្នុង ១ហិកតា។ បើអាចដាំដីស្រស់លើស្រែមុនពេលស្ងួត រឺក្រោយពេលច្រូតនោះរឹតតែប្រសើរថែមទៀត។ អាចដាក់ដីធម្មជាតិបំប៉ននៅតាមចន្លោះ គុម្ពសន្លងក៏បាន ។

កំណត់សំគាល់

- ដំណាំស្រូវមិនមែនជារុក្ខជាតិទឹកទេ ប៉ុន្តែវាអាចធន់ទ្រាំដោយអាចដុះលូតលាស់ក្នុងទឹកបាន។ ប្រសិនបើគេដាំស្រូវក្នុងស្រែដែលមានសំណើមគ្រប់គ្រាន់ដោយមិនលិចទឹកនោះ វាអាចដុះលូតលាស់ និងបែកគុម្ពល្អជាងក្នុងស្រែ ដែលលិចទឹកទៅទៀត។

- ដំណាំស្រូវ នឹងកាត់បន្ថយសក្តានុពលធម្មជាតិក្នុងការបែកគុម្ព បើសិនយើងស្ទង់សំណាបអាយុលើសពី ១៥ ថ្ងៃ ។
- ដំណាំស្រូវនឹងមានសក្តានុពលបែកគុម្ពខ្ពស់ប្រសិនបើយើងកាត់បន្ថយភាពរន្ធត់របស់វាដូចជាការដកសំណាបដោយបោកនឹង ជើងខ្លាំងៗ រួចយកវាទៅចងរឹតជាកណ្តាប់ ... ។ល ។
- ប្រសិនបើដំណាំស្រូវដុះតែឯង នោះវានឹងលូតលាស់ហើយបែកគុម្ពតាមសក្តានុពលធម្មជាតិរបស់វា។
- ដំណាំស្រូវនឹងលូតលាស់បានល្អ ប្រសិនបើដីមានខ្យល់ចេញចូល និងមានជីជាតិគ្រប់គ្រាន់ ។

បណ្តាញស្រាវជ្រាវ និង អភិវឌ្ឍន៍ជលបពកម្ម (សៀង)
 ផ្ទះលេខ ៣៥ ផ្លូវ ៤១០ សង្កាត់បឹងកក់ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
 Tel / Fax: +855 23 726 728; E-mail: cird@cird.org.kh; Website : www.cird.org.kh

បច្ចេកទេស ធ្វើស្រែ ឱ្យបានទិន្នផលខ្ពស់

បច្ចេកទេសដែលលើកយកមកបង្ហាញនៅក្នុងខិតប័ណ្ណនេះ ត្រូវបានគេស្គាល់ជាទូទៅថាជាប្រព័ន្ធប្រពលវិបាកម្ម ដំណាំស្រូវតាមគោលការណ៍ធម្មជាតិ ដែលហៅកាត់ថា "ប.វ.ស" ដោយលោក ហង់រី ដឺឡាឡូឡេ បានសង្កេតឃើញតាមរយៈការប្រមូលបទពិសោធន៍ពីកសិករនិងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយតំបូងនៅក្នុងប្រទេសម៉ាដាហ្គាស្កា នាទសវត្ស ឆ្នាំ ៨០ ។

គោលការណ៍បច្ចេកទេសសំខាន់ៗ ដែលត្រូវអនុវត្ត

១. ពង្រាបផ្ទៃដីស្រែឲ្យបានរាបស្មើ

គឺដើម្បីឱ្យការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និង ជីជាតិបានស្មើដល់គ្រប់គុម្ពស្រូវនៅក្នុងស្រែ ។

២. ជ្រើសរើសយកគ្រាប់ពូជដែលពេញល្អ យកទៅសាប

គ្រាប់ពូជដែលពេញល្អធ្វើឱ្យសំណាបថ្លោស និងឆាប់លូតលាស់ក្រោយពេលស្លុង ។ ដើម្បីជ្រើសរើសយកគ្រាប់ពូជស្រូវដែលពេញល្អ ត្រូវធ្វើតាមវិធីដូចខាងក្រោម៖

- ដាក់ពងមាន់រីពងទាចូលក្នុងធុងទឹក រួចចាក់អំបិលបន្តិចចូលទៅក្នុងធុងនោះ បន្ទាប់មកកូរវាឱ្យរលាយអស់ ។ បើស៊ុតមិនទាន់អណ្តែតឡើងទេ យើងត្រូវចាក់អំបិលបន្ថែមរហូតទាល់តែស៊ុតនោះអណ្តែតឡើងលើផ្ទៃទឹក ។

- ចាក់គ្រាប់ពូជចូលឱ្យបានពាក់កណ្តាលធុងរួចកូរឱ្យសព្វ
- កៀរយកគ្រាប់ស្រូវណាដែលអណ្តែតចេញរួចស្រង់គ្រាប់ដែលលិចទឹកយកទៅលាងសំអាត មុននឹងដាក់គ្រាប់សំរាប់យកទៅសាប ។

៣. ធ្វើថ្នាលសំណាបឲ្យខ្ពស់ដុតពីទឹក រឺធ្វើថ្នាលគោក

ត្រូវធ្វើថ្នាលសំណាបដូចគ្នានឹងការធ្វើរងសំរាប់សាបស្តែជាការល្អ ត្រូវប្រើជីកំប៉ុស ឬជីលាមកសត្វដែលពុកផុយល្អនៅលើថ្នាលប្រមាណពី ៣-៤ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ម៉ែត្រការ៉េ ។ ត្រូវសាបគ្រាប់ពូជស្រូវឱ្យឃ្លាតរម្ងៃពីគ្នា ។ ជាមធ្យមគេប្រើពូជត្រឹមតែ ១៥គ.ក្រ ប៉ុណ្ណោះសំរាប់ស្លុងលើផ្ទៃដីមួយហិកតា ។

៤. ស្លុងសំណាបខ្ចី និង ដកតែសំណាបដែលថ្លោសយកទៅស្លុង

គួរស្លុងសំណាបដែលមានអាយុត្រឹមពី ១៥ ទៅ ២០ ថ្ងៃ ព្រោះសំណាបមានពេលវេលាច្រើនសំរាប់បែកគុម្ព ។ ត្រូវដក យកតែសំណាបដែលថ្លោសល្អទៅស្លុង ព្រោះវាអាចដុះលូតលាស់ល្អ និងឆាប់បែកគុម្ព ។

៥. ស្លុងដោយចាប់សំណាបស្លឹងៗ

យកល្អគួរស្លុងត្រឹមពី ១ ទៅ ២ ដើម ក្នុង ១ គុម្ព ព្រោះមិនធ្វើឱ្យស្រូវចង្អៀតគ្នាពេក និងឆាប់បែកគុម្ព ។ ត្រូវស្លុងថ្មមៗ រាក់ៗ និងដកភ្លាមស្លុងភ្លាម ។

៦. ស្លុងរង្វើល និងត្រង់ជួរ

យកល្អគួរស្លុងឱ្យរង្វើលជាងធម្មតាបន្តិច និងស្លុងជាជួរចន្លោះពីគុម្ពមួយទៅគុម្ពមួយស្មើគ្នា ដើម្បីឱ្យស្រូវអាចទទួលបានសារធាតុចិញ្ចឹមស្មើគ្នា បែកគុម្ពបានល្អ និងងាយស្រួលដកស្មៅ ។ ចន្លោះគុម្ពពី ២០-៣០ សង់ទីម៉ែត្រ និងចន្លោះជួរអាចពី ៣០ ទៅ ៤០ សង់ទីម៉ែត្រ អាស្រ័យទៅតាមពូជ ប្រភេទដី និងជីជាតិរបស់ដី ។

៧. ការសំអាតស្មៅចង្រៃ

ត្រូវសំអាតស្មៅឱ្យបានពី ៣-៤ដង ជាពិសេសនៅពេលសន្លុងកំពុងបែកគុម្ព ។ ការដកស្មៅជួយឱ្យខ្យល់ចេញចូលក្នុងដីបានល្អ និងធ្វើឱ្យឫសស្រូវលូតលាស់បានច្រើន ។ លើសពីនេះទៀត វានឹងបំបាត់ការប្រជែងដណ្តើមជីជាតិរបស់ស្មៅជាមួយស្រូវផងដែរ ។